

[Svend Andersen]

vores absolutte opfattelse, at det så må fastsættes ved national lov, at disse ting bliver overholdt.

Vi er enige i, at vi skal vente, indtil vi har set direktivet. Det primære mål må være at få sikret, at der i direktivet kommer til at stå, at entreprenører som et minimum skal overholde bestemmelser om løn- og arbejdsforhold i henhold til de inden for faget gældende kollektive overenskomster i det projektland, det drejer sig om. Hvis vi kan få *det* til at stå i direktivet, er dette beslutningsforslag jo overflødigt.

Mejdahl (V):

Venstre er jo principielt enig med SF i, at udenlandske firmaer skal overholde dansk lovgivning og danske overenskomster.

Det er væsentligt for sikkerheden og konkurrenceevnen, at der gælder ens vilkår for udenlandske og danske virksomheder, men da der i løbet af få måneder er udsigt til, at spørgsmålet om overholdelse af nationale overenskomster og national lovgivning bliver en del af selve teksten i det ændrede EF-direktiv, må Venstre afvise SF's forslag, og med de oplysninger, som boligministeren gav for et øjeblik siden, falder en del af SF's begrundelser i bemærkningerne jo også væk.

Merete Aarup (KF):

Den konservative gruppe er enig med boligministeren i, at det er nødvendigt at overveje meget nøje, hvilke ændringer af udbudsdirektivet der skal gennemføres. Da Europa-Parlamentet for tiden arbejder med et ændringsforslag, som tager højde for det problem, SF peger på i beslutningsforslaget, må det være rimeligt at se på indholdet og de initiativer, der er i gang.

Den konservative gruppe er derfor enig med ministeren i, at vi må afvente regeringens drøftelser med arbejdsmarkedets parter, og at vi ikke må gribe ind et igangværende arbejde. Vi afviser derfor forslaget.

Aage Brusgaard (FP):

Beslutningsforslag nr. B 64 drejer sig om, at det skal pålægges regeringen inden 1. maj 1989 at ændre de administrative bestemmelser angående offentlige bygge- og anlægsarbejder, så det bliver præciseret i udbudsbetingelserne og udbudsannoncerne, at betingelserne for løn- og

arbejdsvilkår fastsat i danske overenskomster skal overholdes.

Fremskridtspartiet mener, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at give sådanne pålæg, eftersom det af vore EF-partnere sikkert vil blive opfattet som dansk benspænderi over for udenlandske tilbudsgivende virksomheder i Danmark.

F.eks. står der i bemærkningerne angående sandsugerfirmaer fra Holland, at de er billigere end de danske, fordi de har mindre restriktive bemandingsregler og lavere løn. Danmark vil støde ind i denne passus tusinder af gange over for andre EF-lande i de kommende år, og Danmark vil meget ofte blive taberen.

De andre EF-lande skal imidlertid ikke indordne sig under den danske pylrelovgivning; hvis vi mener noget med det åbne marked, må Danmark ikke virke som en bremseklods for denne passage.

En anden og mere væsentlig grund er, at hvis vi skal afvikle vores 300 mia. kr.'s udlandsgæld, så har vi kun én måde at gøre det på, nemlig ved at arbejde og arbejde mere end de lande, vi skylder penge. Vi skal altså have vore entreprenørfirmaer til at vinde licitationer i de andre EF-lande, ellers kommer vi aldrig af med gælden.

Hvis SF får forslaget vedtaget, må SF også moralsk regne med, at hvis f.eks. et dansk entreprenørfirma vinder et tilbudsarbejde i Portugal, må de danske arbejdere, der bliver sendt til Portugal, indordne sig under de portugisiske arbejdsmarkedsforhold, som jo betyder 45-46 timer om ugen. Ellers ville der jo ikke være rimelighed i tingene.

Vore entreprenører skal altså kunne arbejde på lige fod med og under samme vilkår som vore udenlandske konkurrenter. Det er derfor de danske arbejdsomkostninger, der skal nedbringes og harmoniseres med EF-partnernes, og ikke omvendt.

Fremskridtspartiet har ikke meget tilovers for forslag B 64.

Jørgen Estrup (RV):

Fra radikal side deler vi den holdning, der gives udtryk for i SF's beslutningsforslag. Udenlandske virksomheder skal naturligvis indrette sig efter de arbejdsmarkedsvilkår, som gælder for danske virksomheder.